

В. П. К. Р. ...

Контроль...

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

СУБОТНІЙ ВИПУСК

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ
 Листопад
 ІМ. Д. ЧИЖЕВСЬКОГО

Рік видання IX. № 15 (871). СУБОТА, 3 ЛЮТОГО 1968 РОКУ. Ціна 2 коп.

Добре діло зроблено завчасно. Тепер — до села.

Фото В. КОВПАКА.

НОВИНИ

ЕКСПОЗИЦІЯ КОЛЬОРІВ

В залах Кіровоградської картинної галереї відкрилась виставка творів заслуженого діяча мистецтв РРФСР П. Д. Покаржевського. Твори, представлені на виставці, охоплюють період творчості художника з 30-х по 60-і роки.

Серед робіт звертають на себе увагу «Телятниця» (1934), «Узбек з конем» (1942), етюд до панорами «Оборона Царицина» (1939). Велике місце в експозиції займають пейзажі, про які художник говорить, що в них він бачить «джерело живого спілкування з природою». В багатьох пейзажах перед глядачем постають чудові краєвиди Підмосков'я, Уралу, Сибіру, Криму.

Представлені також графічні роботи П. Покаржевського.

Паралельно з виставкою російського митця відкрита виставка кіровоградських художників — Ю. Іващенко, М. Надеждіна, Л. Ходак, Л. Бондаря.

На відкритті виставки були присутні представники громадськості міста, місцеві художники, робітники та учні.

Б. КУМАНСЬКИЙ.

ЗУСТРІЧ ІЗ ЗАСПІВУВАЧЕМ

Слідопити Дружелюбівської середньої школи Добровеличківського району, готуючись до півстолітнього ювілею Ленінського комсомолу, вирішили відшукати тих, хто першим став в ряди молодіжної Спілки, дізнались якнайбільше про їх діяльність. Передбачено пройти стежками творців червоного заспіву, зустрітись з ними.

І ось перша зустріч з Павлом Максимовичем Минченком, ініціатором створення комсомольського осередка в Дружелюбівці. Виступаючи перед школярами, молодими педагогами, він згадав свої юнацькі роки, своїх друзів, разом з якими боровся з класовими ворогами, про ліквідацію неписьменності на селі.

„МЕНИ В ЧЕРВОНУ ГОРОШИНКУ..“

ПРО ТЕ, ЯК МАЙСТРИ З МІСТА ДОЛИНСЬКОЇ ЗРОБИЛИ «МОДНИКАМИ» МОЛОДИХ СТЕПОВИКІВ

Дівчина біля дзеркала розпалілася, прикладає до грудей темного кольору матерію, милується. І вже бачить на собі заздрісні погляди подруг:

— Де взяла таке?
 — Замовила в побутовому комбінаті.

Дівчина почуває себе першою дівчиною, законодавицею мод, узявля чергу подруг біля столу замовлень: «Хочу в червону горошину». «І я теж».

Та ралтом:
 — Не підійде.
 — Чому?

Молода закрійниця Ліда Терентьева пояснює вимоги сучасної моди.

Так і з цією дівчиною. Спочатку не згоджувалася, навіть сердилася. А потім дякувала.

Ось крокує молодий, симпатичний хлопець. І волося гарне, і обличчя відкрите. Чую, дівчина сміється: хлопець буквально підмітає асфальт «дзвонами».

Завжди стає смішно і боляче, коли зустрічаєш юнака в такому костюмі або дівчину в химерно розяцькованій «модерній» сукні.

Про це ми й завели якомось мову на комсомольських зборах.

— Не набридли вам, дівчата, оці постійні фасони? — мовить технолог Валя Коваленко.

— А що пропонуєш?
 — Створити бюро мод. Адже на заводах і фабриках є конструкторські бюро, то чому б у нас йому не бути?

Довго ми говорили того вечора, домовилися, хто над чим працюватиме. Валя Коваленко вирішила «конструювати» жіночий костюм, я взяла на себе жіночі пальта і сукні, Вася Каземіров, швець з нашого комбінату, вирішив удосконалити чоловіче та жіноче взуття.

Наступного дня перехожі здивовано озиралися на нас, почувавши на собі пильний погляд юнаків і дівчат з побутового комбінату. А ми вивчали лінії одягу, кольорів.

Тепер замовникам пропонуємо і наші власні, долинські моди. Не хочеться бути нескромною (хоч це праця всіх наших комсомольців і молоді), але фасони наші подобаються долинцям. Треба сказати, що з того часу кількість замовлень відчутно зросла. І хоч працювати стало важче, та ми намагаємось всі замовлення виконувати вчасно.

Увечері, після робочого дня інколи прогулюємось центральною вулицею. Виходимо для того, щоб подивитися на людей, на їх вбрання. І коли пізнаємо «свої» костюми або сукні, бачимо, що гарно пасують вони хлопцям і дівчатам, на душі стає легко і радісно від того, що ми знайшли своє місце серед людей, що ми принесли їм радість.

КОМСОМОЛЬСЬКА СЛУЖБА ПОБУТУ

З. ТЕРЕНТЬЄВА,
 секретар комсомольської організації Долинського побутового комбінату.

Моя посада?.. Найвища!

Білі борозни прокладає комсомолець Микола ПОПОВ.

Ця розповідь — про ініціаторів ювілейного змагання, комсомольсько-молодіжну тракторну бригаду Василя МОТОРНОГО з колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району.

ЗЕМЛЯ — ЩЕДРИМ

Біля вороха шпешенці стоять діди, середнього віку хлібороби, наспівають на свої широкі шарубкі долоні червоності зерна й діловито гомонять про живнування:

— Ти, бач, які прудкі теперички хлопці. Трохи більше тижня стекло, а вже всюди за селом стерня...

— А зеренце яке гарне! Ох і пампушки будуть!

— Леонід Носипович казав, що на тому клину, що за яром, гектар видав триста пудів. Оце тобі миронівська!

Коло літніх юрмляться школярі, які «же не

перший день допомагають колгоспникам сортувати на току зерно. Прислухаються до розмови старших. А ті:

— Ви, хлопці, теж до нашого діла тулитесь?.. Чого мовчите?

— А скажіть, яку найвищу посаду може зайняти людина отут?

Школярі переглядаються, ніяковіючи знизують плечима.

— Не знаєте? Дивина. Ото зарубайте собі в пам'яті: для нашого роду нема вищої посади, як хлібороб.

Чув ці прості і теплі слова та й тишавсь. Бо ж, виходить, що з хлопцями-механізаторами за свої молоді роки вже досяг певної висоти.

Згадую їх часто й тепер, коли клічу хлопців на заняття агроуртка. Переконаний, що кожен тракторист, комбайнер, кожен механізатор усвідомив вагомість своєї посади і завзято береться за діло. Виступав перед колективом бригади агроном Григорій Аркуша, розповідає про гіталовців, мінських хліборобів. Мої друзі беруться за олівці.

Вручали нам пам'ятний прапор обкому ком-

(Закінчення на 2-й стор.).

Пришов Григорій Степанович АРКУША, агроном, і потекла ділова розмова про щедність землі, майстерність хліборобську.

ЗЕМЛЯ — ЩЕДРИМ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

сомолу. Керівники колгоспу хвалили моїх хлопців за те, що виростили високий урожай пшениці, що мають на гектарі по 300 центнерів цукристих, 58 центнерів кукурудзи, що вміло експлуатували механізми та й зекономили в ювілейному році 7840 карбованців.

А. Волков, В. Жулинський, В. Тарасенко, М. Прудкий, М. Шумейко тоді заявили:

— Діла у нас гарні. Та є ще де взяти розгін...

Не такими вже й гучними були ті слова. Зате справи молодого хлібороба ще помітнішими стали. Борючись за високу культуру землеробства, ми в найкоротші строки впералися з заблювою оранкою. Ще тільки підбирались поживні рештки, а полями пройшли гноєрозкидачі. На кожен гектар внесено 20 тонн органічних добрив, а там, де вирощуватимемо цукрові буряки, ще й по 7 центнерів мінеральних. Проведено також боронування та культивування язбу.

В сусідів точаться розмови про ремонт техніки. Для нас — це не проблема. Трактори, причіпний інвентар давно готові до роботи. На спеціальних майданчиках вивіряємо знаряддя, яке буде зайняте на весняній сівбі.

Створили ми спеціальні ланки, які транспортують ще і ще на окраїни площ місцеві добрива, ведуть снігозатримання. 5 агрегатів у двох напрямках проборознили засніжені поля на 2200 гектарах. Заспівувачами тут — А. Волков та М. Попов.

Турботи, турботи... Щодня, щогодини ми з ними. І, звісно, найголовніша з них — підготовка людей до взяття нових висот. Щоп'ятиці я і Григорій Степанович в ролі лекторів. Він про агрономію веде розмови. Я прагну, щоб кожен механізатор підвищив ще на одну сходинку свою кваліфікацію. Ті, хто навчається в технікумах механізації сільського господарства, — мої найперші помічники.

Голова колгоспу Леонід Йосипович Шліфер теж наш порадиш. Разом з ним накреслювали і обмірковували свої плани, брали зобов'язання до золотого ювілею Ленінського комсомолу. Колектив бригади заявив: «В новому ювілейному буде на гектарі по 30 центнерів пшениці, 32 центнери ячменю...»
Щі накреслення реальні. Бо землі ми віддали багато. А вона неодмінно віддасть за щедність.

МОЯ
ПОСАДА?
НАВИЩА!

Перед виїздом у поле — ще одна перевірка. «Т-74» Анатолія ВОЛКОВА через кілька хвилин залишить механізаторське містечко.

...Вечірні вогні спалахнули в селі. Зайшов я в Будинок культури. Вчора тут працював над новою програмою наш славнозвісний Народний хор. Сьогодні в Будинку культури звичайні вечорниці. Пришов на них молодий механізатор. Пришов колгоспний пенсіонер. Знаю, він неодмінно скаже нам про найвищу посаду степовика — посаду хлібороба.

Велика ж то честь зайняти її. Всі 46 моїх товаришів по бригаді розуміють це.

Василь МОТОРНИЙ, бригадир комсомольсько-молодіжної тракторної бригади ордена Трудового Червоного Прапора колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району.

ЧЕМПІОН ІЗ СТЕПОВОГО

ВІДПОВІДЬ ВАСИЛЕВІ МОТОРНОМУ

Під час сівби, жнив, оранки та інших польових робіт Олег Сергієнко завжди мав успіхи. Змінні завдання виконував на 120—130 процентів. Якось одразу після закінчення зміни механізатору вручили грошову премію. Завідуючий майстерню В. А. Каменев сказав:

— На збиранні врожаю ти був справжнім чемпіоном. Думаю, і з ремонтом техніки не відстанеш.

— Аби запасні частини вчасно давали.

Швидко пливали дні. Вже й сніг забілів у степу. Олег продовжував навчатись у вечірній школі, мав час бувати і в полігуртку. А головна його турбота — містечку механізаторів. Полагодив культиватор, полетім — жатку, гноєрозкидач. А коли в газеті з'явилося звернення комсомольсько-молодіжної тракторної бригади Василя Моторного та олександрійців, вся техніка, закріплена за ним, уже стояла на лінійці готовності.

Зараз механізатор транспортує у степ місцеві добрива. Щодня доставляє їх на поля по 23—25 тонн.

Сумлінно працюють й інші молоді хлібороби Степового Кіровоградської дослідної станції. Вони, як і новоархангельці та олександрійці, прагнуть у ювілейному комсомольському році мати дорідне золоте колосся хлібів, вони — за високу культуру землеробства.

Ф. ШУСТЕР.

● ТВОЙ РОВЕСНИК ЗА РУБЕЖЕМ

Ій 20 років. Вона успішно поєднує роботу в Академії наук з заняттями французькою і німецькою мовами. Їй подобається читати книжки з історії літератури, особливо іспанської і кубинської; вона має велику насолоду, перекладаючи романтики.

Крім того, Мерсі Лі подобаються бікіні, мигдальне морозиво, сучасна музика і захід сонця. Коли її щось хвилює, вона пише вірші.

Мерсі — мілісіано, член Комітету захисту революції і Федерації кубинських жінок.

— Я вмію розбирати гвинтівку типу «Маузер», але вона мені не подобається, тому що вона стара, віддаю перевагу тій, яка у мене є зараз.

— Що тобі не подобається?
— Читати і писати.
— А ще що?
— Проявляти фотографії. Проявляєш фотографії, і на них виявляєш щось таке, про що ти й не думав: наприклад, я ніколи б не могла подумати, що у мене може бути такий вираз обличчя, як на портреті, який видрукує. Це допомагає мені ліпше взнати себе, а іноді це мене хвилює.

— Що тебе більш всього зацікавило за останній час?
— Роботи Пікассо в експозиції Майського салону.
— Ти любиш море?
— Так, дуже.
— Чому?
— Тому що можна годинами дивитись на нього. Куба.

— Дорога редакціє! Ми, молодь села Кришуватого Кришуватського району, звертаємося до тебе за допомогою: допоможі нам розв'язати один хитромудрий ребус. Справа ось у чому. Є в нас клуб. І завідуючий є. Анатолій Пришляк. Так ото цей Пришляк майже завжди тримає ключ на замку. І вдень, і ввечері. А ключ зберігає в своїй глибокій кишені. Ми приходимо до клубу. Вмовляємо масовика С. Різнова відкрити двері, але він не погоджується: мовляв, не маю ключа.
— Відкрий цвяком, — радимо.
— І цвяка не маю.
Другого дня приносимо різні відмінки. Різнов успішно справляється з нехитрою операцією, і ми — в клубі.

РОЗДІЛІТЬ НАШУ „РАДІСТЬ“

В розпалі веселих ігор, танців в приміщенні вривається л'яний завідуючий. Леде на ногах тримається.
— Хто відкрив заведення? — горланить Настрій зіпсовано. Молодь розкодиється. Шановна редакціє! Допоможі нам підібрати ключик. Не до клубних дверей. До Анатолія Пришляка.
ВІД РЕДАКЦІЇ. Коментарі, як кажуть, зайшли. Мало хто може позадирити кришуватський на посаді завідуючого А. Пришляка?
— Може, виправиться, — телефонує нам відлучений районним відділом культури О. В. Семенов і додає: — Таких, як Пришляк, у районі чимало...
Порадував. А в Кіровограді є обласне управління культури. То чи не зможе воно розділити цю велику радість?

— Хто відкрив заведення? — горланить Настрій зіпсовано. Молодь розкодиється. Шановна редакціє! Допоможі нам підібрати ключик. Не до клубних дверей. До Анатолія Пришляка.

ВІД РЕДАКЦІЇ. Коментарі, як кажуть, зайшли. Мало хто може позадирити кришуватський на посаді завідуючого А. Пришляка?
— Може, виправиться, — телефонує нам відлучений районним відділом культури О. В. Семенов і додає: — Таких, як Пришляк, у районі чимало...
Порадував. А в Кіровограді є обласне управління культури. То чи не зможе воно розділити цю велику радість?

Випускникам англійських університетів, які спеціалізуються в галузі економіки, соціальних наук і мистецтва, в цьому році буде дуже важко знайти роботу. Такого висновку дійшло агентство по найманню «Кормаркет груп карієрс центр», яке провело вибірковий опит серед 700 компаній, що приймають на роботу молодих спеціалістів. На думку директора організації «Гредбейт» аюпінментс реджістер», яка займається влаштуванням на роботу випускників університетів, «надто багато людей цих професій припадає на наявне число вакантних місць».

(ТАРС).

ЗАКІНЧИВСЯ З'ЇЗД ПОЛЬСЬКОЇ МОЛОДІ

ВАРШАВА. Тут закінчив свою роботу IV з'їзд Спілки соціалістичної молоді Польщі. З'їзд прийняв рішення, що визначає програму дальшого соціалістичного виховання молоді народної Польщі. Делегати з'їзду звернулися з вітальним листом до радянських комсомольців з нагоди 50-річчя ВЛКСМ, прийняли резолюцію у в'єтнамському питанні і загальну резолюцію, присвячену найважливішим проблемам сучасного світу.

IV з'їзд Спілки соціалістичної молоді звернувся до молоді світу з палким закликом кріпити єдність у боротьбі проти імперіалізму, за свободу і незалежність народів, за демократію, прогрес і мир.
З'їзд обрав нові керівні органи.

(ТАРС).

БЕЗРОБІТНІ З ДИПЛОМАМИ

Випускникам англійських університетів, які спеціалізуються в галузі економіки, соціальних наук і мистецтва, в цьому році буде дуже важко знайти роботу. Такого висновку дійшло агентство по най-

манню «Кормаркет груп карієрс центр», яке провело вибірковий опит серед 700 компаній, що приймають на роботу молодих спеціалістів. На думку директора організації «Гредбейт» аюпінментс реджістер», яка займається влаштуванням на роботу випускників університетів, «надто багато людей цих професій припадає на наявне число вакантних місць».

(ТАРС).

МЕРСІ

